

NIEUWSBRIEF
FILOSOFEN-
FONTEIN
MEI 2017

Beste vrienden van Filosofenfontein,

Hij is dubbel zo dik als gewoonlijk, deze nieuwsbrief opgedragen aan **de Vrouw**. Na het vorige nummer drong dit zich op. Anne-Lieze, ook een vrouw, en Jef, absoluut géén vrouw maar naar verluid een notoir vrouwenkenner, hebben mee de inhoud bepaald.

Allereerst laten we 13 dames van FF aan het woord die onze enquête rond „genieten en verdiepen“ hebben beantwoord. U zal merken: zeer boeiende lectuur. Verder in dit blad moet u zeker het interview met Annette lezen. Beklijvend, ontroerend en indringend.

En voorts in dit themanummer alles wat u zou verwachten van een vrouwenblad: recepten, schoonheidstips, een hoekje voor de kinderen, „vraag het aan...“ en natuurlijk ook een advertentie want deze periodiek is gratis! En dat alles uiteraard met een vleugje humor. Extra lectuur voor de zomermaanden!

**Aan alle vrouwen op Filosofenfontein:
lof, dank en eer!**

uw redacteur,
Geert Moons

één

Geloven vandaag: 13 vrouwen getuigen...

Wij legden de vrouwen van FF twee vragen voor: Op welke manier vind je “genieten van het leven” terug in FF? Levert FF een bijdrage tot het verdiepen van jouw leven?

Hilde Boers Naar Filosofenfontein gaan is voor mij puur genieten, niet alleen van de enthousiaste samenzang maar ook van de luchtige sfeer die er heerst. Humor zorgt er voor dat een mens, vooral een vrouw (sic!?) de aardse sleur kan overstijgen, niet alleen door diepgang, maar ook door zelfrelativering. Lichtvoetigheid is genieten van het leven.

Sabine Van Huffel FF levert zeker een bijdrage tot verdieping van mijn leven...

...via de goed uitgewerkte teksten van de voorgangers. Deze inleidingen doen me reflecteren over het aangebrachte thema en brengen me zo dichtbij mijn eigen bron, die een metamorfose ondergaat. Ze doen me scherper de onderliggende boodschap onderscheiden en zuiveren op die manier mijn eigen geloofsvisie. Ik word vaak geraakt door het woord, versterkt door de liederen en de orgelbegeleiding.

Dit voel ik in elke viering aan als mijn weg naar verdieping.

...via de mooie liederen die ik graag meezing. De woorden trekken "door mijn bron heen een stroom van genade" en bidden in mij. Ik ben zo dankbaar dat FF zoveel talentrijke kapelgangers telt die mijn leven zoveel verdieping schenken!

...via de avondlezingen. Spijtig genoeg vallen die doorgaans op dinsdagavond, en dan heeft jazzdans voorrang. Maar de lezing van professor Burggraave wou ik toch zeker bijwonen. Zijn lezing en zijn boek "Hoog tijd voor een andere God" waren een echte *eyeopener*. Door de context bevattelijk uit te leggen, spreken de teksten meer aan... Marcel kan dit ook zo uitstekend verwoorden. Zo leer ik God veel beter begrijpen en beminnen! Een betere verdieping van mijn leven kan ik me niet indenken!

...via de contacten met de kapel-gangers na elke viering. Ik blijf graag napraten. Veelal zijn het gesprekken rond wat in de viering gezegd werd waardoor mijn eigen visie verder wordt uitgediept. Dank je, Filosofenfontein. Ik kijk elke week uit naar de zondagsviering.

Zo wordt "verdiepen" ook "genieten" van het leven!

Lut Saelens Ik koos voor het thema "genieten" omdat een kerk (kapel) toch niet gemakkelijk geassocieerd wordt met "genieten". Stel dat je aan iemand vraagt waarom ze naar één of andere kerk gaan en ze antwoorden: "Om te genieten"...Dat jullie dat thema eruit gepikt hebben voor een rondvraag vind ik gewoon fantastisch en zelfs een beetje gedurfd...Het verdiepen van mijn leven...dat is veel sérieuzer en veel meer in lijn met wat men zogezegd in een kerk komt zoeken. Maar dat je daarbij kan genieten... En toch doe ik in FF bijna niets anders dan genieten en met mij ongetwijfeld vele anderen: van de esthetiek, de spiritualiteit, de sociale contacten en niet te vergeten het kwaliteitsvolle eten en drinken... Eigenlijk wordt dit nooit expliciet door iemand vermeld. Ik vind "genieten" ook niet terug in onze fameuze visietekst. Is het misschien een vies woord??? Het werd dus tijd dat iemand dit genieten in de kijker zette... Bedankt dat jullie dit deden.

twee

Griet Vanden Berghe In FiFo geniet ik van het samenzijn, het zingen, het bezinnen, het aanhoren, het stil zijn, het beluisteren, en vooral het bewonderen van zo vele capaciteiten in even zoveel mensen en dat doet mij goed; daar en daardoor geniet ik van 'dat' stuk leven. Wellicht is dat tegelijk verdiepen van mijn leven.

Marie-Jeanne Cobbaert Genieten en verdiepen: in wonder verbonden? Associeert genieten zich niet gemakkelijk met een beleving van verdieping? Ja toch? In mijn ervaring beslist wel. Niet altijd. Er bestaat ook genieten los van verdieping. De enkelvoudige vorm van genieten die ik in FF vanaf het begin ervaarde, heeft te maken met de gemeenschap op zich: een kleine groep waarin verbondenheid snel voelbaar is. Er leeft iets van zorgzaamheid die gedragen lijkt door een basisblijheid en die openstaat naar de 'nieuweling'. Dit blijkt ook uit het engagement van velen op allerlei vlakken. Het begint bij een klein, maar enthousiast zingend koor en aandacht voor een eenvoudig fijne altaar-versiering. Over de zorg voor stoel-kussentjes heen, strekt het zich uit naar bezorgdheid om de financiële leefbaarheid, en loopt uit in medewerking aan de kernactiviteiten van de viering. En in alles wat er gebeurt, is er ruimte voor hartelijkheid, blijdschap en humor. Geloven is er beslist niet alleen een zaak van gebogen hoofden, ernstige gezichten en moeilijke, vreemde woorden. Gelukkig maar! In de woorddienst iets ontdekken of op een nieuwe manier begrijpen, genereert een heel speciaal soort genieten. Een genieten dat soms jaren later een gevoel van dankbaarheid wekt, wat zich uit in een stille, innerlijke glimlach.

Lut Lemmens Genieten van het leven begint bij aankomst in de prachtige tuin rond de kapel: het borrelend water, de krachtige oude bomen, de bloemetjes groot en klein, harmonie en schoonheid alom. Ik geniet van het innemen van mijn plekje in het koor en het samen zingen, van de zorg waarmee de vieringen worden voorbereid en van de vaak intense momenten van gebed en inzicht.

Ik geniet ook van het orgel, als het niet te luid klinkt en vooral van Remi's accordeon, maar evengoed van de momenten van stilte, van '*laat uw aangezicht over ons lichten*' zoals Marcel het zo mooi zingt en van de fijne gesprekken en ontmoetingen achteraf. Ook de feesten met het lekker eten en de lekkere wijn van Roger, de wandelingen, de humor van een aantal getalenteerde mensen en zoveel meer. Ik geniet waar ik kan en in FiFo is dat hard en veel!

Lieve Symons Filosofenfontein houdt mij alert: interesse in de betrokkenheid op wat in de wereld en rondom mij gebeurt. Ik krijg er een gevoel van (h)erkenning en gemeenschap(elijkheid), en ben daar erg dankbaar voor. FF: een stimulans om te blijven zoeken naar aandacht geven.

drie

Lisette Monard Ons gezin is vanaf 1985 deel geworden van de Kapelgemeenschap van Filosofenfontein. Snel voelden wij ons thuis in deze gemeenschap van gelovigen, verbonden met de christelijke traditie, weliswaar met ruimte voor kritische reflecties op het instituut Kerk, en met een open blik naar de wereld om ons heen. Geïnspireerd door de blijde boodschap worden vragen geformuleerd die tot nadenken uitnodigen. Antwoorden worden niet opgelegd. Gelovigen worden aangezet tot zoeken. FF was dan ook voor mij een baken en een toetssteen voor hoe ik in het leven sta en wil staan.

Ik voel ook veel dankbaarheid voor wat FF-gemeenschap betekend heeft in de opvoeding en ontwikkeling van onze drie kinderen. Zij bewaren vele goede herinneringen aan de Kapelgemeenschap en dragen de waarden die ze er meekregen verder mee in hun volwassen leven.

Anne Lieze Albrechts Ik ga graag naar de mis. Dat klinkt bijna onbetamelijk voor sommigen. Maar in FF spreken wij over vieren, en dat klinkt heel anders. Een mis klinkt alsof er iets mis is, terwijl vieren iets feestelijks heeft. Ik kan geroerd raken door een woord, een gebaar, door iemand die mij bij de arm neemt, door iets wat samen gebeurt. Filosofenfontein zou voor mij ook „fontein van vreugde“ mogen heten.

An Goen “Voltooier van alles, wij leggen hier neer...” Dit zinnetje uit het offerandelied grijpt me altijd sterk aan en is de samenvatting van wat ik beleef in Filosofenfontein. Al vanaf het moment dat ik de kapel binnenkom voel ik een heel sterke uitnodiging om al mijn bekommernissen “af te geven” aan God. Een hostie in de schaal leggen is voor mij symbolisch: hier ben ik, en ik wil me in het volgende uur met andere dingen bezighouden. Het is vooral de aanwezigheid van de anderen die dit loslaten voor mij mogelijk maken. Ik ben omringd door zo vele mensen die dit ook doen. Ik kijk om mij heen en ik denk: wat een pakket krijgt God hier voor de voeten geworpen! En is het toevallig dat ik dan vooral de vrouwen zie? Ik zie moeders die hun kinderen hebben moeten afgeven, moeders met kinderen die lijden, die moeilijkheden hebben. Ik zie vrouwen die hun partner hebben verloren, die de warmte van een relatie moeten missen, mensen die ziek zijn, die een te zware taak hebben... Wat deze kapel voor mij dan tot een écht gewijde ruimte maakt is de liefde, de aandacht voor elkaar. Zo is de kaarsjes-offerande met al die intenties voor mij telkens een moment van bekering, een oproep om liefdevol in het leven te staan. Filosofenfontein is een heel speciale manier van thuiskomen. Bij God, bij mezelf en bij de anderen.

Help Hannah
het Tweede
Manuaal te
vinden !

vier

Frederika van Sijdenborgh In het lommerrijke ochtendlicht, met koude voeten maar warme harten, een vrije boodschap mogen ontvangen is een groot voorrecht! Waarin vrouwen steeds op weg mogen zijn naar hun bestemming. En door de hoge ramen staan als zuilen majestueuze bomen, zij reiken naar de hemel! En wij groeien, soms schoorvoetend, mee. Dat is thuiskomen in een wereld van vrede. 'Ondeugende' vrouwenoverpeinzingen? Alleen ongedurige bisschoppen met niet zulke verwarmende dekens, zouden eens moeten proeven van de smaak van het filo-water, dan zouden zij meer van het leven genieten, en wij met hen. Tezamen de warmte zoeken van het Woord sluit verkillende reorganisaties uit!

Danielle Auwaerts Lang geleden, toen onze kinderen nog klein waren en mee naar Filosofenfontein kwamen, was de zondagsmis minder aangenaam. Ik moest hen kalm houden, hoewel er meestal een kindernevendienst was tijdens de preek. Nu is de zondagmorgen meer ontspannen: rustig ontbijten, iets moois aantrekken en genieten van de mooie zang en woorddienst. Marcel of een parochiegenoot biedt ons meestal een diepe en vernieuwende gedachte waarmee we ons spiritueel leven kunnen spijzen. Ook de toemaatjes zijn aangenaam: een triomfantelijk orgelspel en een koffiebabbel met gelijkgezinden aan de uitgang. Afspraken worden gemaakt, droevigen worden getroost en er wordt gepraat over waar we mee bezig zijn of over kinderen en kleinkinderen. Nog fijne momenten zijn het fonteinfeest, kerst- en paasrecepties en zelfs de kapel-schoonmaak. Wel jammer dat de vrijwilligersgroep wat klein en ouder wordt. Samen met materiële dingen bezig zijn is ook teveel een vrouwenzaak, maar niettemin prettig, omdat je merkt dat zoveel mensen genieten van de feesten.

Patte Hardt Wat gebeurt er als ik naar FF kom dat met verdiepen te maken heeft? Ik denk dat ik daar heel vaak geraakt wordt. Ik ben niet iemand die makkelijk in tranen zit, maar in FF overkomt het mij geregeld. Dat is vaak bij een lied, hoe simpel ook. Het zit 'm in de combinatie van tekst en muziek. Maar het kan ook een gebed zijn of iets wat iemand zegt. Marcel is daar héél goed in. En verder hebben we daar ook die hele betrokken gemeenschap. En omdat we het over de vrouwen hebben: Er lopen daar heel wat goede feeën rond (voor wie dat nog niet gemerkt had). Ze doen in stilte en elk op hun eigen manier kleine wonderen. Met hun aandacht en hun liefde. Wat een zegen.

Aankondiging Zaterdag 30 september Fonteinfeest!

vijf

Als jonge Joodse vrouw volgde ik een wellnesskuur van een heel jaar, vooraleer ik kon verschijnen voor mijn man, Koning Ahasveros. (Esther 2:12). Zes maanden lang kreeg ik massages met mirreolie en het andere half jaar met balsemolie. Deze verwennerij komt een koningin als ik toe. Maar als jij niet een heel jaar de tijd hebt kan ik het je toch elke volle maan aanraden. Je gaat als volgt te werk:

Neem een heerlijk bad, in water, als dat voor handen is. Wrijf daarna je zacht geworden huid in met wat aromatische olie. Neem vervolgens het kistje bij de hand waarin je je parfums en oliën bewaart, die heerlijk ruiken door toevoeging van o.a. balsem, kardemom, kaneel, geurige hars, honing en mirre. Laat je inspireren door het moment en kies een combinatie van producten, die je zorgvuldig mengt en op het lichaam aanbrengt, met een lepel van hout of ivoor. Daarna neem je een handspiegelkje en maak je de ogen mooi op met zwarte koolstof. Je echtgenoot zal betoverd worden door je prachtige amandelvormige ogen...

Vraag het aan Eva

Beste Eva, ik slaag er maar niet in om op tijd te komen in de zondagsmis. Kan je mij helpen?

Rebekka

Beste Rebekka, dat is heel eenvoudig!

Hier heb je 5 tips:

- Sluit aan bij het koor (repetitie begint stipt om 10 uur)
- Sluit aan bij de koffiedames
- Sla het ontbijt over, voeding vind je in de viering
- Verlies geen tijd met zoeken naar kleingeld. (Marcel accepteert ook bankbiljetten!)
- Meld je aan als klokkenluider, koster, cd-draaier, lector.

zes

*Tip van Paulus:
gebruik schoonheidsmiddelen
matig en met gezond verstand!
(1 Timotheüs 2:9).*

Interview met... Annette Houbar

Annette had de vragen schriftelijk voorbereid samen met Krista, die de ochtend van het interview tegen haar zei: "Zeg maar dat wij opgepeuzelde vrouwen zijn". *Opgepeuzeld*. Wat een mooie, sprekende term die het resultaat beschrijft van een heel leven oeverloos ingaan op het appel van anderen, vanuit een even oeverloze kracht. Het werd een lang en boeiend gesprek, vaak bedachtzaam, zoekend naar woorden ondanks de voorbereiding. Er is dan ook een boeiende vrouw aan het woord...

Foto: Geert Moons

Annette stond erop vooraf enkele kanttekeningen te maken: Ik ben me bewust dat ik als vrouw toch een smalle kijk zal geven op vrouw en vrouwenkracht. Ik moet zoals Maria toegeven dat ik geen man beken en dus maar kan spreken vanuit zien (ook wel gaarne zien), vanuit horen, ontmoeten... Bepert dus, maar ik ben wie ik ben. Ik spreek over vrouwen, niet over alle vrouwen, niet over dé vrouwen. Ik zet de vrouwen niet tegenover de mannen. Ik probeer weer te geven wat ik zie. En wat zie ik? We leven in een wereld die hoofdzakelijk door mannen wordt geleid, zo gegroeid in de loop van de tijd. Kijk naar de wereldleiders, de universiteiten, de sportwereld, de Kerk,... overal zijn ze in grote meerderheid op post en dat zal nog wel een tijdje zo blijven. In de *Verklaring van de Rechten van de Mens* staat dat mannen en vrouwen gelijke rechten hebben, maar we zijn anders en de weg naar **even-waardigheid** is nog lang. Waardering voor vrouwelijke kracht en werk is nog niet voor morgen, alhoewel de aandacht voor de zachte waarden en de beleving ervan aan een opmars toe is. Ik hoop dat deze nieuwsbrief, die in het teken staat van de vrouw, zal bijdragen tot een grotere verbondenheid en meer contact met elkaar, ook op Filosofenfontein. Want zelfs daar blijven we, ondanks de gelijkgestemdheid, soms toch vreemden voor elkaar.

Vraag 1: Wie is Annette Houbar?

Annette Houbar komt uit een klein boerendorp in Zuid-Limburg. Van haar vader kreeg ze de liefde voor de natuur, vooral voor het veld, voor de grond, de gewassen. Bij het zien van zijn oogst kon hij zeggen: "*bestet do iets shoner?*". Van haar moeder erfde zij de liefde en de zorg voor het zwakke, het zwakke dier, de zwakke mens. Ze werd slechts 53 jaar.

negen

Annette werd Annuntiaat van Heverlee. Ze kreeg van haar congregatie veel kansen. Na een woelige beginperiode beleefde zij samen met andere zusters de glorie van het concilie. Met een groepje van vijf mochten zij een experimenteel jaar doen, weg uit het onderwijs, de vrije wereld in. Met autostop bezochten zij tal van nieuwe initiatieven in gans Vlaanderen. Krista en Annette beslisten gezinscatechese op te starten in Oud-Heverlee. Doorheen de tijd beseften ze dat ze een eigen weg gingen, niet lós van de congregatie, maar ernaast, zoals een fietspad naast een grote baan loopt en daardoor dicht bij de mensen is. In het H.-Hartinstituut gaf Annette godsdienst en samen met Krista engageerde zij zich voor pastoraal werk in de parochie. Het concilie had hen vleugels gegeven. Annette noemt zich een actieve vrouw met een onderstroom van godsvertrouwen, een basisvertrouwen in de Onnoembare Nabije.

Dilemma 1: 5 dagen Taizé of 10 dagen West-Vleteren? (antwoord: zie achteraan)

Vraag 2a: Bestaat er zo iets als "de eigen kracht van vrouwen" en hoe omschrijf je dat?

Ja! (op besliste toon...) Op de eerste plaats zie ik... **draagkracht**. Ook letterlijk. Vrouwen dragen het leven, dragen het kind. Vrouwen hebben een hogere pijngrens en meer uithoudingsvermogen. Ze kunnen verschillende dingen tegelijk doen, ook in zeer moeilijke omstandigheden. Vrouwen kunnen ver gaan om gekwetst leven kwaliteit te geven, soms zelfs ten koste van zichzelf. Onlangs werd ik getroffen door een tekst in De Standaard. Goedele Devroy, journaliste, getuigde over de zorg voor haar gehandicapte zoon, tot ze zelf door de knieën ging. Ik dacht: Soms heb je kracht in overvloed, soms moet je ervoor vechten, soms zit je op de knieën... waakzaam zijn. Ik spreek nu voor mezelf. Voortdurend moet ik om mijn kern niet te verliezen, om in harmonie te blijven. In onze living hangt een afbeelding van een bronzen beeldje van kunstenaar Luc Reekmans. Het is een beeldje is me vrouw op de knieën, het hoofd recht op. Het beeldje is me heel dierbaar, vooral in moeilijke momenten, want het daagt uit om recht te staan. Een woord, een teken, een tekst, een duwtje in de rug van vriend of vriendin zijn dikwijls voldoende om weer recht te komen. Je kwetsbaarheid durven delen is reeds kracht op zichzelf. Vrouwen staan dicht bij het leven, zij vertegenwoordigen zachte waarden als tederheid, nabijheid, inleven,... Ze dragen zorg, hebben oog voor het kleine, werken meer van onderuit, komen vlugger tot actie.

Op de tweede plaats zie ik **veerkracht**. Binnen een klimaat van geweld en terreur, van oorlog en racisme voelen mensen zich machteloos. Wereldleiders hebben vaak niet het nodige charisma om moedige beslissingen te nemen terwijl veel gewone mensen doen wat

tien

kan voor een betere toekomst.

Veerkracht kiemt aan de basis. Tegen alles in nemen mensen kleine initiatieven. Paus Franciscus zegt: *“Hoop schept toekomst, opent deuren, maakt energie vrij”*. Vrouwen doen dat, mannen doen dat. Al wie kracht in zich draagt en zich laat drijven door vertrouwen komt in beweging, stelt kleine gebaren die lichtpunten kunnen zijn en die aanstekelijk werken. Als dreiging en machteloosheid heersen komt er veerkracht vrij om daar iets tegenover te zetten. Dikwijls zijn vrouwen in de meerderheid waar deze kleine stappen worden gezet. Mensen vinden elkaar, en stilaan groeit er een tegenkracht tegen het doemdenken, het kan een beweging worden!

Deze veerkracht toont zich in allerlei initiatieven rond duurzaamheid, gezonde voeding, solidariteitsacties, inzet voor zwakkeren, voor vluchtelingen. Er ontstaan stilteplekken, mensen werken samen voor een verblijf voor gehandicapte kinderen, mensen getuigen over burn-out, mensen doen aan yoga, reiki, zen, christelijke meditatie, er komen dagen zonder alcohol, zonder vlees... Mensen vinden elkaar en vormen netwerken. Ik denk ook aan *Karen Amstrong* die in haar boek *“Compassie”* uitleg geeft over de wereldbeweging van wederzijds respect die zij samen met religieuze leiders van over de hele wereld op gang brengt. De gouden regel is dat je een ander niet mag aandoen wat je zelf niet wilt ondergaan. Als we beseffen dat ook wij kunnen aansluiten bij die positieve golf die door de wereld gaat, dan ontwikkelen we kracht die grenzen verlegt. Kleine dingen veranderen de wereld niet, maar ze geven ons vertrouwen dat het anders kan! Dat is de werking van de Geest, diep verborgen in ieder van ons, als een gist, een zaad van vuur, zegt Oosterhuis en er zijn veel vrouwen die dat geloven.

Dilemma 2: - Herentse vluchtelingenhutsepot of narcissenverkoop voor Broederlijk Delen?

Vraag 2b: Waar heb jij die eigen kracht van vrouwen gevoeld in jouw leven?

In de parochie heb ik dat dikwijls mogen ervaren.

Elk jaar vier of vijf koppels (ouders van 12-jarigen) uit het niets halen om samen catechese te geven was telkens een krachttoer. Een jaar samen op weg zijn, elkaar uitnodigen en uitdagen om over geloof te spreken was voor mij, voor ons telkens een boeiende ervaring. Mensen ontdekten hoeveel méér er in hen was aan geloof, aan kracht, aan durf, aan enthousiasme. Er kwamen krachten los bij mensen die nooit over geloof hadden gesproken. Deze kracht mogen bundelen was natuurlijk een voorrecht. Veel van deze ouders bleven actief in andere groepen.

We durfden ook tegen de stroom ingaan. In 1991 startten we met 'de lange weg', vormsel op 17 jaar, zonder toelating van het bisdom. De parochie was er klaar voor.

De **acties voor Broederlijk Delen en Welzijnszorg op school** waren hoogtepunten van engagement. De thema's werden heel creatief uitgewerkt. Leerlingen werden krachtig opgeroepen tot solidariteit en tot respect voor andere culturen. De groep pastoraal telde 14 leden waarvan twee mannen; ieder droeg een deel van de eindverantwoordelijkheid.

elf

We rustten elkaar toe met kracht. Ik heb het geluk gehad dat ik actief was in een tijd dat er geloof was in verandering en verbetering. Het was een mooie tijd. We leefden in een stroming van vernieuwing en durf.

Vraag 3: Is jouw persoonlijk geloof ingekleurd door je vrouw zijn? Zo ja, hoe dan?

Het leven heeft me geloof gegeven. Het bewustzijn van een echte godsrelatie kwam tijdens een zware depressie na de dood van mijn moeder; ze duurde jaren. In groot verdriet en totaal energielooz leefde ik aan de rand van de gemeenschap. Ik heb met God gevochten. Waar was Hij? Waarom riep Hij mijn moeder, ongevraagd en zo jong bij zich? Ik kon het niet aanvaarden. En toch was in die periode mijn Bijbel mijn houvast, ik droeg hem mee, overal, vanuit de overtuiging: *“Hij zal mij antwoord geven”*. En Hij heeft mij geantwoord! Hij is er, onnoembaar maar aanwezig tot op vandaag, puur geschenk. Ik heb het geluk gehad dat doorheen al die tijd Krista naast me was.

Heeft het vechten met God mijn godsbeeld bepaald? Ja. Ik sta nu heel vrij t.o.v. godsbeelden, elk beeld is een menselijke voorstelling, want niemand heeft God ooit gezien, zegt Johannes in 1, 18. Mijn geloof in God is geworteld, én het is verbonden aan mijn zorg voor mensen, voor hen die niet meetellen. Ik twijfel niet. Ik heb geen leerstellingen of bewijzen nodig. Dat heb ik van mijn moeder geleerd: niet in de regels blijven steken, maar tot de essentie komen.

Dilemma 3: Storten voor Broederlijk Delen of voor 12-12 (honger in Afrika) ?

Vraag 4a: Je bent al heel je leven een sterk geëngageerde vrouw. Waarin ben je vandaag zoal betrokken?

Krista en ik kunnen ons zeker geëngageerde vrouwen noemen want wij zijn al 50 jaar bezig! In samenwerking met het OCMW ben ik sinds 2001 vrijwilliger bij de migranten van het LOI (= Lokaal Opvang Initiatief) in Oud-Heverlee. Dit is waarschijnlijk mijn laatste maar mooiste job! Tot vorig jaar gaf ik les Nederlands, nu heb ik contact met 5 vluchtelingengezinnen. Ik rijd met wie het nodig heeft naar de huisarts, de tandarts, het ziekenhuis, naar *'Kind en Gezin'*; soms ga ik mee om een huurcontract te ondertekenen. Sinds vorig jaar zijn er in Oud-Heverlee 13 vrijwilligers, waarvan 11 vrouwen. Verder begeleid ik een gezin met drie kindjes zonder papieren en ondersteun ik een koppel dat bescherming krijgt van Pleegzorg Vlaanderen. Ik geef maar ik krijg veel meer terug: want omdat ik/wij ouder worden, willen deze mensen zo graag iets voor ons betekenen. Mooier kan niet!

Vraag 4b: Wat is jouw drive?

Weet je, door zelf jaren aan de rand te leven, ben ik super gevoelig geworden voor al wie

twalf

niet mee kan, voor wie onrecht wordt gedaan. Voor hen opkomen is een reflex in mij, dat geeft me kracht en zin. En dan herhaal ik wat staat in Joh. 1. "Niemand heeft God ooit gezien", maar Jezus is de gids en de weg geweest. Hij heeft zijn leven gedeeld en gezegd: doe ook zo! Het heeft met gedrevenheid te maken en met kracht. Ik heb daar geen verdiensten aan, het is 'gave'. Het doet me denken aan het lied van de ontwortelde plataan: "...toen heeft hij licht onder zijn schors gevoeld... (en dan gebeurde het:) ... een vlaag van knoppen die op springen staan."

Vraag 5: Mocht je priester gewijd zijn in je leven, wat zou je dan anders hebben gedaan?

Ik zou niets anders gedaan hebben, ik wil daarover ook geen fictief verhaal doen. Mannen worden priester, maar er is hoop voor vrouwen. Op FF heeft men alleszins een open blik op de zaak en men durft initiatief nemen. Een tijdje geleden kreeg een eerste vrouw, de tachtigjarige Imelda een eerste "kleine wijding", ze werd onder luid applaus van de gemeenschap tot 'stoeltjeszetter' gewijd. Het was erkenning voor Imelda en tegelijk kwam het ook neer op het zetten van een neus naar de officiële kerk. Er zijn trouwens nog enkele vrouwelijke kandidaten voor een wijding bv. tot bloemenzetster, tot koffiezetster, tot opvangmoeder, tot madam van de hutsepot ...

Dit getuigt van veerkracht in onze gemeenschap.

Bij het lezen van de Bijbelse verhalen van de paastijd ontdekte ik dit: alleen de apostelen waren de genodigden op het avondfeest van Witte Donderdag, ze lieten zich de voeten wassen, ze bleven voor de maaltijd en voor de afscheidsdienst. Judas vertrok om hem te verraden, drie anderen vergezelden hem naar Olijven om met hem te waken en te slapen. Petrus hoorde de haan kraaien en wist hoe laat het was. Alleen de geliefde leerling stond met de vrouwen onder het kruis. De andere apostelen gingen ontgoocheld naar huis. De vrouwen waren ook ontgoocheld, ze hadden hem zo liefgehad, maar ze hadden de intuïtie dat dit niet het einde was en ze gingen naar het graf, om zijn lichaam te balsemen en een laatste eer te bewijzen. Ineens hoorden ze de boodschap van een engel, ze snelden naar de apostelen met het goede nieuws: Hij leeft! En... die mannen geloofden die vrouwen niet. En later worden die mannen de ene paus en de andere bisschop...

Wat moeten vrouwen daarmee? Soms komt erkenning uit een heel andere hoek, van onderuit. Bij mijn afscheid van de school werd er gezongen: "Jij bent onze priesteres, want jij sprak sterke woorden, je straalde de kracht uit van je overtuiging, in de kleine kerk die wij hier vormen was jij onze voorganger."

Dilemma 4: Het oude of het nieuwe Onze vader?

Vraag 6: Wat maakt jou gelukkig?

Ik leef met een basisvertrouwen: ik weet mij gedragen door een God die mij bewoont en nabij is, voor de rest moet er niet veel bij komen: een kinderhand is gauw gevuld... Opkomen

dertien

voor mensen, hen zien slagen, dat maakt me gelukkig. Me verbonden weten met vrienden en vriendinnen, zieke mensen zien beter worden, een mooie viering in FF doen me leven! "Gelukkig" is wel een zwaar woord. Ik spreek liever van blije momenten. Bijvoorbeeld het morgenlicht zien opkomen en dan bidden: '*Licht, dat ons aanstoot in de morgen*', de verte, het veld, de zee, een echte ontmoeting, goede relaties in de familie, aan Taizé denken, nog eens een goed wijntje drinken in Bourgondië en een romaans kerkje bezoeken. Ach, er is zo veel!

Vraag 7: Als God één naam zou mogen hebben, welke zou je Hem geven?

"IK ZAL ER ZIJN". God sprak: Ik heb de ellende van mijn volk gezien, Ik zal hen uit deze slavernij bevrijden. Ga er dus heen, ik zend u naar de farao. En Mozes vroeg: "Wat moet ik zeggen als de Israëlieten mij vragen "Wie zendt u om ons uit Egypte te leiden"? En God sprak: "Ik zal er zijn, dit is mijn naam voor altijd".

Voor mensen die in verdrukking en onvrijheid leven is onze God hoop, in hun strijd zal Hij er zijn. In onze strijd voor hun recht is Hij aanwezig. De gekwetste mens is vindplaats van God. "Hij is mijn adem, mijn vaste grond.": dat schreef ik op 1 januari 2017 in mijn agenda. Dat geloof ik rotsvast. Ik spreek het met liefde uit en soms voel ik zelfs dat mensen blij zijn dat ik in hún naam geloof uitspreek....

Het interview startte met het woord "oppeuzelen". We ronden er ook mee af...

*"En ja, je wordt ouder, je raakt uitgeput, opgebruikt, opgepeuzeld.
En juist op dat moment valt de stilte in, je vindt rust en aanwezigheid.
En anderen doen verder en verder, anders dan voorheen,
tot de nieuwe aarde zichtbaar wordt." Krista D'Hoe*

Van harte dank, Annette!

Anne-Lieze Albregts, Jef Schoenaerts en Geert Moons

Dilemma's:

1. 5 dagen Taizé
2. Hutsepot, omdat het mensen samenbrengt
3. Broederlijk Delen
4. Joker! Ik zie in de laatste versie geen meerwaarde.

Ik bid : "Sterk ons in de beproeving en verlos ons van het kwaad."

gevonden!

Naaien voor beginners

Maak je eigen voorgangers-stola!

Wat heb je nodig?

Een witte en een zwarte lap stof van elk 142 x 27 cm.

Hoe ga je te werk?

- Stik beide lappen aan elkaar aan 3 zijden met een zoom van telkens 1 cm.
- Draai binnenste buiten. Naai nu de laatste smalle zijde dicht met een fijne steek.
- Versier met een schild op borsthoogte met symbool naar keuze.

Veel plezier!

In de bloemetjes!

Op Zondag 19 februari, na de viering op Filosofenfontein, riepen Anne-Lieze en Jef een bijzondere vrouw naar voren. **Imelda De Greve** werd geprezen om haar niet aflatende inspanning om de stoelen van de kapel na de mis telkens weer mooi loodrecht te plaatsen. Zij werd gehonoreerd met een ouderwetse schort, een gestreept kussen en een gouden kroon versierd met halfedelstenen. Imelda was totaal verrast. Het ludieke karakter van de huldiging - zo gaat dat wel meer op FF - doet niets af aan de oprechte waardering die wij voor haar koesteren. De stoelen rechten is misschien niet zo een moeilijke maar wel een noodzakelijke taak, die toch tijd inneemt. Terwijl ondertussen de goegemeente er op los taterd, doet Imelda in stilte haar werk.

Dank je wel, Imelda!

Foto: Frank Cuypers

Heilige vrouwen

Ken je de **zeven primaire heiligen**? Hiermee bedoelt men de heiligen die specifiek genoemd worden in de eerste Romeinse Canon. Deze zeven heiligen zijn allemaal vrouwen en leefden bijna allemaal in Italië, de meesten tussen 200 en 400 na Christus, en behoorden logischerwijs tot de eerste christelijke heiligen. Deze vrouwen zijn allemaal de marteldood gestorven met uitzondering van Maria Magdalena.

Verbind elke afbeelding met de juiste naam!

We helpen je al op weg met een voorbeeld.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

Heilige Agnes	Heilige Lucia	Heilige Cecilia	Heilige Maria Magdalena	Heilige Anastasia	Heilige Catharina	Heilige Agatha

4 = H. Agnes
5 = H. Lucia
6 = H. Cecilia
7 = H. Catharina

1 = H. Anastasia
2 = H. Agatha
3 = H. Maria Magdalena

vijftien

Oplissing

Volgende editie in januari: Poetspecial:

- Hoe hou je waterkruiken proper?
- Hoe onderhoud ik mijn orgelpijpjes?
- Hoe verzorg ik mijn heiligenbeelden?
- Kunnen stoelkussentjes in de wasmachine?
- Hoe maak ik mijn eigen zeep met klimop?

Miss het niet! 🤔

zestien

